

◆ Mustafa Kütükcü

Diyemedim

Çıktığım yollardan dönemem geri
Sılamda sevdiğim var diyemedim
Kaybettim mekânı oldum serseri
Hasret zincirini kır diyemedim.

Uzaktan uzağa saldım avazı
Özledim üstünde o süt beyazı
Levh-i Mahfuz'daki yazılan yazı
Sana da bana da sır diyemedim.

Uzandım çardağa gölgeler serin
Yürekte açılan yara çok derin
Dolmuyor bir türlü, dolmuyor yerin
Senden gayrısına yâr diyemedim.

Bilseydin içimde yanan ateşi
Ne sebep arardın ne üçü-beşi
Karanlık gecemin sabah güneşi
Olmaya koşana fer diyemedim.

Kabardı içimden isyan duygusu
Kalmadı sanki hiç kanun korkusu
En ücra yerlerde ahlâk, namusu
Bir Allah kulundan sor diyemedim.

Aktığın yeterli, gel artık durul
Hayatın keyifli yerine kurul
Muhacir yaşadın, mekâna sarıl
Kabrine çağırır Sûr diyemedim.

